

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.“ într-una cu suplimentul „Folia Pedagogică“
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl., 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Luptă pentru hegemonie.

I.

(*) Ochiul politici ai Europei sunt astăzi îndreptați asupra Vienei. Acolo se petrec lucruri, cari dau material de gândit și de vorbit. Stările din Reichsath-ul austriac au eșit din cadrele însemnătății lor locale, ele au provocat în multe părți chiar discuțiuni asupra viitorului țării; se vorbește prin cele mai serioase foi de reformarea constituției, de alterarea dualismului, de introducerea absolutismului, — împrejurare, ce dovedește importanța critică a stărilor parlamentare din Austria.

În fond aceste stări sunt o luptă pentru hegemonie dată între elementul german și elementele slave plus naționalitățile de rasa latină.

Lavina s'a pornit odată cu cunoscutul ordin al lui Baden privitoriu la favorurile făcute limbei cehe în Boemia și Moravia. Au urmat nouăle alegeri dietale, la cari partidele slave, îndeosebi prin introducerea curiei a V-a, au reușit învingătoare. Guvernul s'a format o majoritate compusă din toate partidele slave, din români, italieni și din fracțiunile ultramontane (catolici) ale germanilor. Hegemonia a trecut în mâna acestei majorități.

Germanii radicali au declarat reșoiu guvernului și aliaților lui, au arangiat în părțile nordice ale țării meetinguri de protestare, luând rezoluții în potriva guvernului, ér după deschiderea dietei au continuat reșoiul pe cale parlamentară, usând, mai bine și abuzând, de arma obsturării.

În istoria parlamentelor europene se vor găsi foarte puține capitole, cari se presinte incidente asemenea celorla din parlamentul austriac de pe timpul obstrucției, ce dănuiesc acum deja de luni de zile. Deputații germani au folosit toate posibilitățile mijloce pentru a frustra funcționarea parlamentului, s'au folosit de gălăgie la extrem, s'au înjurat și palmuit, au arangiat serii de votisări nominale, ér acum mai dăunădi s'a găsit un orator, deputatul Lecher, care 12 ore neîntrerupt a vorbit.

În fața acestei lupte încăpăținate purtată cu atâta rafinare, parlamentarismul este jignit, viața publică a statului este scosă din ogașul ei normal, guvernului îi este făcută imposibilă activitatea, cu tot ajutorul ce i-l dă majoritatea, și se va vedé constrins a lua refugiu la măsuri excepționale pentru luarea pământului de sub piciorle minorității.

Guvernul actual are perfecta încredere a Monarhului și fiind-că intereselé statului cer votarea urgentă a provisorului, este probabil, că guvernul va obține din partea Majestății Sale îndemnisări pentru a lua măsuri severe față de minoritate.

Ori-ce măsuri înse ar lua, acele nu vor fi în stare a pune stavilă curentului destructiv al Germanilor. Dacă vocea lor în parlament va fi pe un timp înăbușită, ei vor afla alte căi, pe cari sper a ajunge în posesiunea puterii pierdute, în posesiunea hegemoniei față de celelalte naționalități.

Pe o cale au pornit deja. Au dat alarm prin masele Germaniei, în currend se vor ținea în Berlin și alte col-

țuri ale Germaniei meetinguri, unde se va vorbi despre Germanii austriaci oprimati...

Impregiurările aceste vor aduce cu sine, ca simpatiile germanilor austriaci față de Prusia se potenteze și mai tare, numărul pangermaniștilor va crește tot mai mult. Ear dincolo se găseșc agitatori, ca renumitul Th. Mommsen, care nu se sfieșce a stîrni pofté în pepturile Austriacilor, riscând aserțiuni ca „credeam până acum că Austria și Germania formează o țără“ etc.

Interesul Germaniei, (altcum des aprobat de multe foi germane și în special de „Hamburger Nachrichten“ a lui Bismarck) chiar și dacă abstragem dela tendințele așa numite pangermaniste, se esplică. Vanitatea lor e mare, și în biruința actualéi majorități conducătoare în Austria, ei vedé o înghenunchiare a elementului german, care până acum multe vécuri de-a-rëndul a stat în fruntea Austriei.

Nu este deci vorba numai de o luptă în contra ordinului de introducere a limbei cehe, ci de o apărare a ambițiunei înrădăcinate. Bine a dis deputatul Stransky în șed. din 22 Oct. 1897:

„Germanii cred, că ordinele privitoare la limbi sunt întocmite pentru nimicirea elementului german. Inșé un popor, care pe terenul vieții spirituale a avut bărbați ca Goethe, Herder și Humboldt, un popor care are o cultură de o mie de ani și nici în priuința fizică n'are să se plângă... un astfel de popor se potă fi nimicit prin un ordin de felul acesta? Asta e o nebunie de a o sustine!... Inșé la ei de hegemonie e vorba“.

Sé cercetăm, dacă e justificată atitudinea germanilor, pretențioasă până la aroganță.

În ori-ce stat poliglot conducerea este depusă în mânilé acelui popor, séu acelui partid politic, care este în preponderanță numerică, care prin cultura sa, prin numărul bărbaților capabili și prin consciința misiunei întrunescé toate condițiile pentru cârmuirea statului spre binele tuturor cetățenilor.

Este aici elementul german în preponderanță numerică?

Nu, el forméză numai 36 procente față de cealaltă poporațiune. Este elementul german atât de superior în cultură, încât celelalte naționalități se nu aibă bărbați calificați, capabili de a dirige destinele țării? Nu, cu toate că sub regimelé germane naționalitățile au fost greu apășate, ele și-au creat centre de dezvoltare spirituală, ele dau astăzi cel mai mare contingent de bărbați de stat pentru Austria.

Legitimitatea pretensiunilor germane nu se poté documenta cu nimic, cu atât mai mult nu, că ei între ei sunt divisați, dovada, că se află fracțiuni germane, cari desapróbă atitudinea radicalilor șovinisti, atitudine, ce numai la sdruncinarea statului din temelii sale poté duce.

Cu toate aceste lupta va fi dusă până la cuțite. Conflictelé devin din și în și mai complicate. Chaosul creșce și nime nu este în stare a vedé sfîșșitul.

Asupra Austriei planéză astăzi duchul cel réu, ca și când o voce dis-

punătoare, o putere ce pe ascuns încurcă itele ar fi șoptit:

„Ceterum censeo, Austriam esse delendam“.

Revista politică.

Din parlamentul magiar. În ședința dela 4 I. c. n. ministrul-președinte Br. Desideriu Bánffy respunde la interpeleția deputatului Dr. Nicolau Șerban în privința decorării consilierului ministerial Alexandru Ieșszenszki cu órdul român „Coróna României“. Éta „respunsul“: În ședința de ieri a dis, că interpeleția deputatului Șerban nu aparține acestei case; cu declarațiunea această a dat respunsul, că la un lucru, ce nu aparține camerei, nu respunde. Rógă deci camera să ia la cunoscință, că în meritul interpelețiunei nu respunde. Dar respunde la acea parte a vorbirii lui Șerban, unde acesta dice, că contraste nu există între poporul român și poporul magiar, ci între poporul român și guvernul magiar. Șerban n'are drept, dice ministrul-președinte, căci contraste nu există nici între poporul român și guvernul magiar, ci acela există numai între guvernul magiar și agitatori valachi, cari prin agitațiuni ilegale își câștigă pânea de toate zilele. Intre monarhie inșé și între statul român există cele mai amicale relațiuni. — Șerban nu e de față, și astfel majoritate ia respunsul la cunoscință.

Di ministru-președinte a rămas inșé datoriu cu respunsul, sé numescă pe acei agitatori valachi, care își câștigă pânea de toate zilele prin agitațiuni, și așa nici un om de bună credință nu-i poté lua respunsul în serios și demn de un bărbat de stat de poziția dlui ministru-președinte Br. Bánffy, cu tot votul majorității parlamentului magiar. Afirmațiuni generale nebasate pe casuri concrete nu sunt încă dovești despre existența cutărei séu cutărei stări de lucruri.

Din parlamentul austriac. Obstrucțiunea continuă; cu toate acestea provisoriu cu Ungaria s' a fost în prima cetire primit în lunga ședință de Joi și Vineri cu 177 voturi contra 122.

Din România.

Inaugurarea universității dela Iași
Spațiul fôiei nu ne permite sé publicăm tot ce s'a petrecut la trumó-ele sêrbări dela Iași; ne mărginim deci a reproduce de astădată mărețul discurs rostit de Majestatea Sa Regele la inaugurarea universității, apoi frumosul discurs al Maj. Sale reginei rostit ca respuns la adresa de omagii a corpului profesoral universitar

Discursul Maj. Sale Regelui:

Inaugurarea acestui frumos palat, închinat științei și literilor, este un eveniment însemnat nu numai pentru Iași, ci și pentru România întrégă. Falnic și măreț, el se înalță în mijlocul acestui oraș, care de a pururea a fost în fruntea pornirilor patriotice pentru unirea și mărirea Patriei, el va străluci ca o mărturie despre recunoscința țerei și despre avântul, ce a luat mișcarea intelectuală în a două noastră capitală.

De acum înainte studiile înalte vor avé aici un lăcăș demn de dênsele unde studenții se vor putea dápa la isvórelé curate ale științei și a patriotismului, spre a se aréla odată urmași vrednici ai atâtor ómeni de Stat, nășcuți în această parte a țerei, cari au fost servitori credincioși ai Patriei și înțelepți consilieri ai Tronului.

Nu numai cu numărul soldaților și cu dezvoltarea vieții economice se măsura astăzi puterea Statelor. Un factor de căpetenie, poté cel mai însemnat, este gradul de cultură. O direcțiune sănătoșă și națională a înaltelor studii, ce se urmăresc în Universități, este dar condițiunea neapărată a adevăratei proșpăiri.

Voué, domnilor profesori, este încredințată misiunea, cu grea răspundere, de a pregăti pentru țără pe acei fruntași ai viitorului, de a le înalța vederile, de a sădi în inima lor ambițiuni nobile și generóșe și de a le încălzi sufletul pentru tot ce este drept, bun și românesc.

Consciința națională redesteptată prin luptele vitejesci ale armatei, așteptă conducători înțelepți și cumpănii.

Eri datoriu cătră țără era deslúșită, recăștigarea independenței. Astăzi condițiunile vieții noastre sociale s'au lărgit și înmulțit și țera are lipsă de puteri nóue spre a asigura mersul neîntrerupt al dezvoltării noastre naționale. Aceste elemente de ponderațiune înțeleptă, care urméză a fi precumpănitoare în direcțiunea politică și socială a Statelor moderne, le așteptăm dela această Universitate, care se stabileșce astăzi în noul séu palat. Da, Am încredere, că Universitatea din Iași va răspunde la această înaltă menire, și că împreună cu sora sa din Bucuresci, aceste două făclii luminóșe, vor răspândi schintei de viață sufletească asupra întregului ném românesc.

Regret, că Principele Ferdinand, scumpu-Meu Nepot, care a pus piatra fundamentală a acestui așezământ nu poté fi de față la inaugurarea lui. Gândul séu inșé este cu noi în acest moment, căci pètruns de recunoscință pentru atâtea dovești de iubire ce i s'au adus în timpul lungéi Sale bóle, cea mai vie a Sa dorință este de-a aduce prinosul Séu de muncă pentru binele scumpei noastre Românie.

Regina este fericită de a se găsi astăzi lângă Mine spre a asista la această frumoșă serbare închinată literilor și științei. Ea mulțimesce împreună cu Mine, din suflet, pentru frumoșă cuvântare și bunele urări ce Ne faceți; la rëndul Nostru îndreptăm cătră cer rugile cele mai ferbinti ca sé reverse toate binecuvântările sale asupra iubitei Noștre a două capitală.

Discursul Suveranului a entusiasmat totă lumea și ultimele cuvinte au fost acoperite cu urare nesfêșșite.

Draperia care acopera raportarul palatului universitar, dispăre la un semn dat.

Draperia dispărénd, Regina putu citi următoarea inscripție în litere de aur:

MAMEI DUIOASE
A POPORULUI

REGINEI ROMÂNIEI, ELISABETA
Geniul literar și artistic care a înalțat și încălțat inimile tuturor

Carmen Sylva

dedică această tabelă comemorativă Universitatea de Iași, în semn de recunoscință și venerațiune.

22 Octombrie 1897.

Carmen Sylva citind inscripția, adânc emoționată mulțumi cu lacrimi în ochi.

Urale nesfêșșite și puternice au izbucnit atunci în adunare.

După aceea Regele fu condus la întrarea ușei și trase draperia de pe altă tabelă comemorativă.

Suveranul citi următoarea inscripție:

Așezatu-s'a în 23 Maiu 1893 de cătră A. S. R. Principele Ferdinand, Moștenitorul Tronului, temelia palatului universitar de Iași, fundată în 26 Octombrie 1860, — inaugurându se clădirea terminată în 21 Octombrie 1897 de M. M. L. Regele și Regina României.

Alte urale entusiasate.

* * *

Discursul M. S. Reginei.

În textul discursului pronunțat de M. S. Regina la Iași, ca răspuns la adresa de omagii a corpului profesoral universitar:

Mișcată am fost până în adâncul sufletului Meu văzând că Mi-ați săpat numele pe tabla de marmoră din locașul de unde isvorăsc pentru noi învățătura.

Cum am putut merita o asemenea onoare, căci sunt numai un școlar plin de rîvnă de a munci și de dorința de a vedea tinerimea urmând în același spirit și cu aceeași tragere de inimă și jertfe calea trasă de cei mai bătrâni?

Adevărat e, că învățătorii Mei sunt cei mai minunați ce-i poate arăta scumpa noastră țară: Miron Costin, istoricul plin de patriotism, cel măcurat și mai nemeșugit; Dosofteiu, care cu inima smerită a pus în versuri psalmii lui David; Vasile Alexandri, care cu gura de aur a cântat rostul melodiilor, ce urechea lui cea fină auzea. Aceștia m-au condus drept la izvor, la însuși inima poporului, la acest rubin neprețuit.

Gura popoarelor e cântecul răpitor al privighiătoarei, care aduce la auzul nostru sunetele limpezi ale naturii, ce ies din freumătul vorbitor al codrilor României și plutesc peste poeni strălucitoare și peste valurile aurite ale câmpiilor și lanurilor noastre. Din gura poporului tragi învățătura mare și trainică, ca din sinurile nesecate ale tainice Sfînxi. Gura poporului este izvorul cel limpede, care iese din stana sănătoasă spre a răcori necurmat sufletele setoase. Gura poporului e înțelepciunea nesfârșită. În cântecul poporului este cea mai înaltă poezie, căci el dă viață și viața suferință. Cântecul poporului este poezia cea mai sublimă, căci nimeni nu știe care l'a făcut. Fiecare l'a cântat pentru întâieși-dat și sute de ani în șir.

Cântecul poporului este cea mai profundă poezie, căci fie care l'a simțit pentru întâieșidată.

El curge din veselie și din strigătul de durere, din nădejde și din suferință; și numai acela se poate numi poet, care a dat de aceste simțuri.

Am avut în partea Mea rara fericire de a auzi cântecul României, când era încă ascuns și necunoscut. El M'a făcut de am pătruns în inima poporului Meu, de par'că ași fi din ea născută.

Da! Dint'însă din nou M'am născut! Căci ce sunt? La ce scoldă am învățat? Lumea basmelor românești M'a încurajat, cu tot farmecul, și versul românesc a cântat și inima Mea.

Ferice sunt, că Mi s'a dat să învăț aci și tot aici voi învăța până când sufletul în mine va fi.

Se dice, că măiestrii cei mari ai înteei arte creștine au zugrăvit în genunchi și în rugă ferbinte: și eu în genunchi sunt înaintea cântecului, ca dimineața ceea-ce Dău a dat curat copiilor săi, ca dinaintea aceluia cuvânt din evanghelie, care luminează întunecul, și care-l duce spre aceste înălțimi strălucitoare, pe cari duhul simplu al omului său nu și-l poate altfel închipui, decât într-o spalmodie eternă înaintea feței lui Dău.

Tabla de marmoră, ce ați așezat în sala cea mare a Universității din Iași, este destinată să aducă aminte toate aceste. Ca școlar și pentru școlari, mulțămesc din totă inima și din inimă plină de bucurie pentru acest semn de iubire.

Să trăiască cântecul vecinic tiner al iubitei noastre țări!

Să trăiască toate inimile cele tinere, cari vor cânta de mii și mii de ori, jos peste țărâna noastră, sus spre sufletele noastre!

Să trăiască toți școlarii și toți învățătorii!

Aplause entusiasmte.

Raportul general al cons. metropolitan ca senat bisericesc.

Nr. 278 M.

Mărit Congres!

Subsemnatul consistoriu, ca senat strîns bisericesc își ia voie a subșterne Măritului Congres următorul raport despre activitatea sa în periodul dela 1 Ianuarie 1895 până în ziua de astăzi.

Din numărul total al actelor întrate la consistoriu în periodul acum amintit, aparțin la competența senatului strîns bisericesc 174, s'au rezolvit în ședințe și pe cale presidiale 170, pendente sunt 4.

Senatul strîns bisericesc a ținut ședințe în anul 1895 2, 1896 1 și 1897 3.

În ședințe s'a pertractat în calea apelațiunii a) procese matrimoniale din arhidieceasă 7, din eparchia Aradului 3, din eparchia Caransebeșului — S'au decis: cu divorțiu 5, cu susținerea matrimonialului 5. S'a aprobat sentința forului I. 1, sentința forului II. 9. Ca actor a figurat partea bărbătească 6, partea femeiască 4. b) procese disciplinare din arhidieceasă 4, din eparchia Aradului 8, din eparchia Caransebeșului 4. c) cauze administrative: din arhidieceasă 3, din eparchia Aradului 12, din eparchia Caransebeșului 1.

Date statistice generale despre afaceri bisericesci sunt arătate în conspectul aclus sub 1/.

Comarate datele a. 1896 cu datele a. 1894, rezultă pentru cele din 1896: ad. 2. Comune bis.: în arhidieceasă 5, filie — 4, în epar. Aradului 5, filie — 2, din epar. Caransebeșului 2, filie — 2, ad. 3. Parochii sistemate: în arhidieceasă — 3, în eparchia Aradului + 2. ad. 5. Biserici: în epar. Aradului + 6, în epar. Caransebeșului + 2. ad. 6. Familii. Comparațiune între anii 1896 și 1893 crescîmînt s'au scădîmînt la finea a. 1896 în arhidieceasă + 266, district. con. Arad + 2192, district. con. Orădii + 2605, eparchia Caransebeș + 1831. ad. 7. Numărul sufletelor: crescîmînt s'au scădîmînt la finea a. 1896 față de a. 1893 în arhidieceasă + 9340, în districtul cons. al Aradului + 15083, în districtul cons. al Orădii mari + 6777, în eparchia Caransebeșului + 8165. ad. 8. Numărul născuților: Crescîmînt s'au scădîmînt în suma gen. a trieniului 1894/6 față de trieniul 1891/3: în arhidieceasă — 120, în districtul cons. Arad — 624, în districtul cons. Orădii mari +

376, în eparchia Caransebeșului — 158. Numărul născuților din pat nelegiuit: Trieniul 1894/6 față de trieniul 1891/3 în arhidieceasă + 444, în districtul cons. Arad + 140, în districtul cons. Orădii-mari + 156, în eparchia Caransebeșului + 554. ad. 9. Părechi cununate: Trieniul 1894/6 față de tr. 1891/3 în arhidieceasă — 2480, în district. cons. Arad — 2194, în districtul cons. Orădii mari — 1640, în eparchia Caransebeșului — 1945. Intre aceste căsătorii micste, aceleași trienie: în distr. cons. Arad — 75, în distr. cons. Orădii-mari — 53, în eparchia Caransebeșului + 65. Căsătoriile numai civile sunt arătate pentru arhidieceasă cu 127 părechi. ad. 10. Convețuiri nelegiuite: La finea anului 1896 față de finea a. 1893 în arhidieceasă + 962, în distr. cons. Arad + 301, în distr. cons. Orădii-mari + 226, în eparchia Caransebeș + 660. ad. 11. Numărul repausaților: Trieniul 1894/6 față de trieniul 1891/3 în arhidieceasă + 1848, în distr. cons. Arad — 9534, în distr. cons. Orădii-mari — 1525, în eparchia Caransebeșului — 1672. Numărul născuților față de al repausaților în trieniul 1894/6 în arhidieceasă + 19205, în distr. cons. Arad + 11694, în distr. cons. Orădii-mari + 7692, în eparchia Caransebeșului + 6425. S'au născut în trieniul 1894/6 prunci de genul bărbătesc față de cei de genul femeiesc în arhidieceasă + 2404, în distr. cons. Arad + 707, în district. cons. Orădii-mari + 599, în eparchia Caransebeș + 1219. Au repausat în trieniul 1894/6 indiviți de genul bărbătesc față de cei de genul femeiesc în arhidieceasă + 264, în distr. cons. Arad + 105, în distr. cons. Orădii-mari + 213, în eparchia Caransebeșului + 728. Numărul total al sufletelor în întreaga metropolie la finea anului 1896, — 1671805, la finea anului 1893, — 1632440, + 39365. ad. 12. Treceți dela ortodoxie la alte biserici în trieniul 1894/6 față de 1891/3 în arhidieceasă — 86, în distr. cons. Arad + 568, în distr. cons. Orădii-mari + 316, în eparchia Caransebeș — 61. ad. 13. Treceți dela alte biserici la ortodoxie în trieniul 1894/6 față de trieniul 1891/3 în arhidieceasă + 60, în distr. cons. Arad — 97, în distr. cons. Orădii-mari — 63, în eparchia Caransebeșului + 13. Procese matrimoniale pentru divorțiu au intrat în trieniul 1894/6 față de trieniul 1891/3 în arhidieceasă + 28, în distr. cons. Arad + 54, în distr. cons. Orădii-mari + 7, în eparchia Caransebeșului — 6.

Terminăm cu acestea comparațiunea între datele cari le prezentăm Măritului Congres acum, și între datele, cari s'au arătate congresului din a. 1895, în scopul de a face evident progresul, respective regresul, în afacerile speciale ale bisericii noastre.

Din ședința consistoriului metropolitan ca senat strîns bisericesc, ținută în Sibiu, la 30 Septembrie 1897.

Miron Romanul m. p.,
metropolit.

Leontin Simonescu m. p.,
secretariu metropolitan.

„Asociațiunea“ la Veștem.

— Raport special. —

Despărțimintele Asociațiunii, în sensul dispozițiilor înțelepte ale noimativelor acestei societăți culturale, și în an de an adunările lor generale prin singuraticile comune din raionul lor. Scopul acestor adunări e, ca membrii din comitetul despărțimîntului însoțiți de un număr înțelegător de inteligenți din sediul comitetului, să vină în nemijlocit contact cu poporul dela sate, să-l lumineze asupra scopurilor sublime ale Asociațiunii, povețe bune să-i dea pentru deșteptarea și îmbărbătarea lui în aceste zile grele.

În acest sens lucră și despărțimîntul IV. (Sibiu) al Asociațiunii, care adunarea sa generală din acest an și-a ținut-o Duminecă în 7 a curentei st. nou în comuna grănițerescă Veștem din apropierea Sibiuului.

Afară de membrii comitetului desp., un considerabil număr de inteligenți sibiieni au luat parte la adunarea generală, cari au sosit în pomenita comună Duminecă, la orele 9 dimineață. La intrarea în Veștem au fost întâmpinați din partea harnicului notar comunal Ieronim Spornic, învățătorii Stoia și Doican și câțiva fruntași.

În numele comunei dl notar Spornic bineventăză cu căldurose cuvinte pe membrii comitetului și inteligența sibiiană. La cuvintele dlui notar răspunde dl director al despărțimîntului I. Papiu, apoi șirul de trăsuri se pune în mișcare spre locuința notarului, unde descind oșpeții.

Dintre sibiieni am remarcat pe următorii: dl protopop Ioan Papiu, directorul despărțimîntului; întreaga familie a domnului director al Albinei P. Cosma; domni: O. Tilea, Dr. Remus Roșca, Dr. O. Russu, St. Stroia, Dr. N. Vecerdea, I. Bardosy, Dr. V. Bologa, Dr. E. Cristea, C. Aiser, Dr. E. Daianu, V. Dan și alții.

Oșpeții sibiieni au participat la serviciul divin, celebrat în biserica gr-cat. din loc din partea preotului local T. Coman.

Splendorea slujbei divine a fost ridicată prin faptul, că cântările liturgice au fost executate de un număr de coriști, clerici ai seminarului „Andreian“ din Sibiu, într'un chip încântător.

După terminarea slujbei d-geesci, în casa notarului s'a servit un dejun bogat, din partea dnei presidente a „Reun. fem. rom. din Sibiu“, Maria Cosma, soția dlui P. Cosma, pe care o vedem participând aprăpe la toate intrunirile, cari țințese la deșteptarea și progresul poporului nostru. La dejun au luat parte afară de străini mai mulți fruntași ai comunei.

După dejun, cărturarii din loc și cei sosiți dela Sibiu, apoi poporul din comună în considerabil număr s'au întrunit în biserică, unde prin rostul dlui director al despărțimîntului prot. I. Papiu, s'a deschis adunarea generală. În cuvîntul de deschidere, dl director după ce esplică scopul adunării,

Cassius: De aceea, bunule Brutus, prepară-te și mă ascultă. De când tu scii, că nu te poți vedea așa bine ca prin reflexiune, eu, ca oglinda ta, voiesc modest să te descoper ție însuși de ceea-ce tu încă nu scii, și nu fi pentru aceea jelos de mine, iubite Brutus. Dacă aș fi eu hohotitoriu comun împreună cu alții și în toate zilele mi-aș apostrofa iubirea cu jurămînturi față de ori și care nou cunoscut; dacă ai vedea, că eu mă linguesc și mă căciulesc pe lângă omeni și după aceea îmi bat joc de ei în ascuns și când mai cunosc ca pe unul, carele banchetăză des noptile și umblă pe după cap cu toți trași-impinșii, atunci — ține-me de periculos. (sunete la trompete și de bucurie)

Brutus: Ce însemnăză chiuiturile ăștea? — mă tem, că poporul alege pe Caesar de rege.

Cassius: Al — ție-o frică de aceea? Atunci trebuie să cuget, că tu nu doresci aceasta.

Brutus: N'ăși voi, Cassius, într'adevăr; dar eu tare îl iubesc. Dar pentru ce mă ții așa îndelung aci? Ce voiesci să-mi împărțești? Dacă-i ceva ce servește spre binele public, pune onorul pentru un ochiu și mărta pentru celalalt, ai eu voiu privi pe amîndoi cu sânge rece, pentru-că așa să-mi

Caesar: Spuneți se vină la mine, ca să-i văd fața.

Casca: Omule, vino din mulțime să te vadă Caesar.

Caesar: (Cătră augur) Ce ai ăis tu cătră mine? Grăiesce înc'odată!

Augurul: Păzeste-te la Idele din Martie!

Caesar: E un visătoriu, lăsați-l să mîrgă; — depărtează-te!

(Musica cântă; toți se depărtează afară de Brutus și Cassius).

Cassius: Voiesci să te uiți la curs? Brutus: Ba.

Cassius: Te rog, fă-o.

Brutus: N'am voie. Mie-mi lipsesce o parte din spiritul vioiu al lui Antoniu. Dar eu nu voiesc să te rețin. Du-te tu Cassius.

Cassius: Brutus, eu în timpul din urmă te am observat și cu durere trebuie să-ți spun, că nu mai aflu în privirea ta acea prietinie și iubire cu care m'ai datat. Prea moros și prea rece întimpini un amic, carele te iubesc.

Brutus: Cassius, nu te supăra, dacă mi-am întors privirea, pentru-că așa mi-am înturnat turburarea sufletului meu numai spre mine însumi. Năcăjit fiind în timpul din urmă de pasiuni diferite și cuprins cu

planuri, cari mă privesc numai pe mine — se pôte c'acestea au aruncat o umbră asupra purtării mele. Dar pentru-acăsta prietenii mei — între cari ești și tu Cassius unul — nu trebuie să se supere, și să nu-și facă alte păreri despre mine, decât că bietul Brut se află cu sine însuși în luptă și așa își uită să-și arete iubirea și afabilitatea față de amici.

Cassius: Atunci, Brutus, nu țiam înțeles pasiunea, și în peptul meu am îngropat cugete și idei de mare valoare. — Spune-mi bunule Brutus, iertatu-mi e să țile ghicesc?

Brutus: Nu, — lasă-le Cassius, pentru-că ochiul nu le pôte vedea, ci numai în reflectarea altor lucruri.

Cassius: Așa e, — și tórte mult se tânguesc omenii acum, Brutus, că tu n'ai așa privire, în care s'ar pôte reoglinda valoarea ta ascunsă și care și-ar pôte arunca umbra peste tine ca să ție-o veđi. Am auđit mulți omeni respectabili din Roma — afară de nemuritorul Caesar — vorbind despre Brutus și gemînd sub jugul timpului acestuia cu dorința expresă, ca să aibă ochii nobilului Brutus.

Brutus: O, pe ce căi periculoase voiesci tu să mă duci și să caut în lăuntral meu ceea-ce într'adevăr nu axistă.

FOIȚA.

Iuliu Caesar.

Tragedie în 5 acte

de

William Shakespeare,

traducere în prosă

de

Dr. P. T.

(Urmare).

Augurul: Caesar!

Caesar: Hah! cine strigă?

Casca: Faceți să tacă toți; tăcere pretutindenea! (musica încetă.)

Caesar: Cine-i acela acolo în mulțime, carele m'a strigat pe mine. Am auđit o voce mai pîtrunđetóre decât musica strigînd: „Caesar“; vorbesce! Caesar i gata să te asculte.

Augurul: Păzeste-te la Idele din Martie!

Caesar: Ce om e acela?

Brutus: Un augur, care te provocă să te păzesci la Idele din Martie.

Nr. 427/897. [207] 3-3

CONCURS.

În sensul ordinațiilor consistoriale dte 15 Iulie a. c. 4427 B. și din 12 August a. c. Nr. 5203 B. prin această se publică din nou concurs pentru parohia vacantă de clasa I. din Brașovul vechiu cu termen de 30 zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh dau suma de 810 fl. v. a. anual, pe lângă casa parochială.

Doritorii de a ocupa această parohia, au a-și așterne cererile lor instruite în sensul legilor în vigore, subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis, având a se prezenta sub durată concursului în vre-o Duminecă sau sâmbătă în biserica din această parohia, spre a-și arăta aptitudinea în cele rituale.

Informațiuni mai de aproape despre parohie se pot lua dela subscrisul oficiu protopresbiteral, eventual dela comitetul parochial respectiv.

Brașov, 1 Septembrie 1897.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Nr. 150/1897. [216] 2-3

Of. ppresbit.

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor vacante învățătoresci dela școl-le elementare populare gr.-or. din parohiile mai jos însemnate prin această se deschide concurs cu termen de 15 zile, computate dela prima apariție a acestui concurs în ziarul „Telegraful Român“.

1. Cheuchiuș cu salariu anual de 300 fl. v. a. din cari 100 fl. prin repartiție dela popor; 200 fl. ajutoriu de stat; apoi locuință și grădină.

2. Chiuești cu salariu anual de 300 fl. v. a. prin repartiție dela popor, locuință și lemne de foc.

3. Olpret cu salariu anual de 300 fl. prin repartiție dela popor, locuință și grădină.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi sunt poftiți a-și înainta cererile concursuali, instruite conform legilor în vigore, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Deeș, 7 Octombrie, 1897.

Oficiul ppresbiteral al tractului gr.-or. Deeș.

Teodor Herman,
protopresbiter.

Nr. 26/1897. [217] 2-3

com. par.

CONCURS.

Pentru ocuparea a două posturi de învățător la școala rom. gr.-or. din Vidra-de-sus, protopresb. Câmpeni, se escrie din non concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt: salar de 300—300 fl. ce se solvește în rate lunari anticipative, din fondul bisericei —; cuartier liber; loc pentru grădină; 12—12 m. 3 de lemne de foc, — din cari se încăldește și salele de învățământ; primirea la timpul său a cuincuenalilor. Cei aleși, dacă vor dovedi că s diligenți și cu purtări bune, pot conta cu siguranță și la alte venituri accidentale, până la suma de 100 fl.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au să-și substearnă petițiunile instruite conform normelor prescise oficiului protopresbiteral gr.-or. în Câmpeni.

Din ședința comit. paroch. ținută la 14 Sept. v. 1897.

Iosif Gomboș,
președinte.Ioan Miha,
not.

Nr. 266/897 În conțelegere cu:

Romul Furdii,
presbit.

Redactor prov. Gavriil Hango.

Szeben várm. alispánja.

Sz. 554/1897. [207] 2-2

erd. biz.

Pályázati hirdetés.

Szebenvármegyében ujonnan szervezett erdőgyakornoki állásra, mely évi 500 frt. fizetés és 100 frt. lak pénzzel van egybekötve, újabb pályázat nyitattik.

Ezen állásra csak oly egyének pályázhatnak, kik az erdészeti akademiát sikerrel végezték. Előnyben részesülnek oly egyének, kik erdőrendelési teendőkbek gyakorlati jártasságot igazolni képesek, az erdészeti államvizsgát sikerrel letették és a német és román nyelvben jártasok.

Felhivatnak pályázni ohajtók, hogy kelőleg felszerelt kérvényeiket 1897. évi december hó 20-áig ezen bizottsághoz nyújtsák be. Szeben várm. közigazgatási erdészeti bizottságának Nagy Szebenben 1897. évi October hó 25-én tartott üléséből.

Thalmann,

főispán mint. bizottsági elnök.

A apărut:

Protocolul Sinodului archidiecesei greco-or. române din Transilvania ținut la anul 1897.

Prețul 1 fl.

Se pôte procura din

 Librăria Tipografiei archidieceesane
Sibiu.

Din „Biblioteca pentru toți“ sub conducerea literară a d lui D. Stăncescu au apărut până acum:

Nr. 1 Povești alese de Andersen; Nr. 2 Pășerile noastre (legende), de S. Il. Marian; Nr. 3 Cântece și plângeri, I (poesii) de M. Zamfirescu; Nr. 4 și 5 Despre educație, de Herbert Spencer; Nr. 6 Icoane șterse (nuvele) de A. Vlahuță; Nr. 7 De prin veacuri, I. (nuvele) de Carmen Sylva; Nr. 8 România, Roma, Piza etc. de Michelet; Nr. 9 Castelul Peleş, descrierea de Leo Bachelin; Nr. 10 Nuvele și schițe de T. Maiorescu; Nr. 11 Din tinerete etc. novele de André Theuriet; Nr. 12 Nuvele de M. Demetrescu; Nr. 13 Nuvele romane de Duiliu Zamfirescu; Nr. 14 Antichitatea romană de Wilkins; Nr. 15 Proză și poesii de Gr. M. Alecsandrescu; Nr. 16 Povestea vorbii I. proverbe de Anton Pann; Nr. 17 Istoriore de d-na Colomb; Nr. 18 Schițe umoristice de Dumitru Teleor; Nr. 19 La ce visează fetele, teatru de Alfred de Musset; Nr. 20 Legende istorice, de D. Bolintineanu; Nr. 21 Ombra, roman de Genevraye; Nr. 22 Căl. împrej. odăii mele, roman de Maître-Xavier; Nr. 23 și 24 Din viața meseriașilor, nuvele de P. Bândeanu; Nr. 25 Povestea vorbii II. proverbe de Anton Pann; Nr. 26 Biografiile omenilor celebri; Nr. 27 Antichitatea greacă, de Mahaffy; Nr. 28—33 Opere complete, de Creangă; Nr. 34 Istoric, de Jonescu-Gion; Nr. 35 La gura sobei, snove de Dumitru Stăncescu; Nr. 36 Povești de Crăciun; Nr. 37 Proză și epigrame, de Radu D. Rosetti; Nr. 38 Werther roman de Goethe; Nr. 39 Povestea vorbii III. (ultim.) proverbe de A. Pann; Nr. 40 De prin veacuri II. (ultim.) nuvele de Carmen Sylva; Nr. 41 Noțiuni asupra sciințelor de Huxley; Nr. 42 Doruri și amoruri I. poesii de Depărdăeanu; Nr. 43 și 44 Modele de discursuri rom. de Adamescu; Nr. 45 Doruri și amoruri, II. (ultim.) poesii de Depărdăeanu; Nr. 46 Dușmanii nostri, de Dr. Urechid; Nr. 47 Cântece și plângeri II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu; Nr. 48 și 49 Modele de discursuri străine, de Gr. Adamescu; Nr. 50 Convorbiri despre artă, I. de Pecaut și Baudé; Nr. 51 Din gona vieții, I. nuvele și poesii de A. Vlahuță; Nr. 52 Prietene, roman de François Coppée; Nr. 53 Doi trandafiri nuvele de Wildenbruch; Nr. 54 Patriotul, morală de Bourde; Nr. 55 Din inimă poesii de Radu D. Rosetti; Nr. 56 Convorbiri

despre artă, II. (ultim.) de Pecaut și Baudé; Nr. 57 Din gona vieții II. nuvele de A. Vlahuță; Nr. 58 Schițe ușoare de Caragiale; Nr. 59 Din gona vieții, III. (ultim.) nuvele de A. Vlahuță; Nr. 60 Manon Lescaut, I. roman de Abatele Prévost; Nr. 61 Trotoarul Bucure, nuvele de D. R. Rosetti (Mac); Nr. 62 Enoch Arden, poemă de Tennyson; Nr. 63 Satire și teatru de D. C. Ollanescu (Ascanio); Nr. 64 Spre primăvară, poesii de Costin; Nr. 65 Manon Lescaut vol. II. roman de Prévost; Nr. 66 Manon Lescaut vol. III (ultim.) de Prévost; Nr. 67, 68 și 69 Minunile universului, vol. I. II. III. (istoria naturală); Nr. 70 Legenda țiganilor de P. Dulfu; Nr. 71 Ce este frumseța, artă de Const. Stăncescu; Nr. 72 Căutări noi asupra popoarelor vechi, Egiptul, geografie de Buzoianu; Nr. 73 și 74 Dan, partea I. roman de A. Vlahuță; Nr. 75 Armonii întime poesii de A. Sibleanu; Nr. 76 și 77 Dan, partea II roman de A. Vlahuță; Nr. 78 Ginerile lui Poirier, de Augier & Sandeau; Nr. 79 Nastratin Hogea de A. Pann; Nr. 80—84 Ciocoi vechi și noi, roman de Filemon; Nr. 85 Biografiile scriitorilor rom. de Adamescu; Nr. 86 Ce povestesc pădurea, nuvele de Pullitz; Nr. 87 Berberii Hesperidele, geografie de G. T. Buzoianu; Nr. 88 și 89 Denisa, teatru de Duma (Al. fiul); Nr. 90 Poeme de H. G. Leca; Nr. 91 Geniile sciinței și industriei, biografii de Gastineau; Nr. 92 Sincere, poesii de Radu D. Rosetti; Nr. 93 și 94 Povestea lui Moș Albu de A. Pann; Nr. 95 Cartagena-Cyrena, geografie de G. T. Buzoianu; Nr. 96 și 97 Paul și Virginia, roman de B. de St. Pierre; Nr. 98 De demult, poesii de Stavri; Nr. 99 Apostol, poemă de Petöfi; Nr. 100 Carte, de chipuri fără chipuri, povești de Andersen; Nr. 101—110 Dicționarul francez-român de Urechid; Nr. 111 Poesii de Th. M. Stoianescu; Nr. 112 și 113 Introducere la studiul sciințelor fizice de Morand; Nr. 114 Liniștea sufletescă de Seneca; Nr. 115 Alte schițe umoristice, de Dumitru Teleor; Nr. 116 și 117 Iubire de Vlahuță; Nr. 118 Fleacuri, amintiri dăioșe, schițe și novele de V. Pop; Nr. 119 Robia Peleşului de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti; Nr. 120 Un leu și un zlot, comedie într'un act (localizare) de D. Rosetti;

Un număr costă 16 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidieceesane, Sibiu,